

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 6. Sessio I. Basileensis Synodi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.
A. C. 1431.

§. VI.

Sessio I. Basileensis Synodi.

Illucescente igitur decima quarta Decembris die Basileæ in Ecclesia Cathedrali celebrata est Sessio prima, in qua sacro per Philibertum Constantiæ in Normannia Episcopum peracto, absolutisque de more precibus, Cardinalis Synodi Præses orationem habuit in hæc Isaiaæ Prophetæ verba: *Mundamini, qui portatis vasa Domini.* cap. 52. v. II. Adhortabatur in ea Patres, ut cum summa castimonia, morumque integritate mutuum, & sinceram inter se charitatem foverent, ac universalis Ecclesiæ necessitatibus ea sollicitudine prospicerent, quæ non modo supremum illius caput, sed singula etiam membra deceret. Finito hoc sermone Constantiensis Episcopus elatum conscendens solium clara & distincta voce, præsentibus Regis Romanorum, & Sabaudia Ducis Oratoribus, aliisque nobilitate generis longe præstantissimis sequentia statuta perlegit.

Cont. Latbe
to. 12. p. 459.
§ 462.

Primum erat decretum Concilii Constantinensis Sessione trigesima nona conditum de celebratione Conciliorum, quo sanciebatur, ut præsentibus absoluto Concilio Generali proximum post quinquennium,

nium, tertium dein a fine secundi post ^{saecul. XV.} septennium, reliqua demum a decennio ^{A.C.1431.} in decennium perpetuo celebrentur in locis, quæ Pontifex ante cujuslibet Synodi finem, approbante & consentiente ipso Concilio assignaret. Absoluta hac lectione publicabatur decretum unacum Bulla Martini V., quibus civitas Basileensis pro Concilio mox celebrando destinabatur. Postmodum propositæ sunt ^{Ibid. p. 465.} sex causæ seu rationes hujus Concilii ^{§ 468.} celebrationem suadentes, ad quas veluti ad scopum atque finem tota Synodi intentio collimaret. I. Ut hæreses extirparentur. II. Ut omnes populi Christiani ad unionem Ecclesiæ Catholicæ reducerentur. III. Ut ea, quæ Orthodoxæ fidei veritates spectant, edocerentur. IV. Ut bella inter Principes Christianos exorta sedarentur. V. Ut Ecclesia in Capite & membris reformaretur. VI. Denique, ut vetus Ecclesiæ disciplina, quantum fieri posset, revocaretur. Cum vero ceteræ omnes rationes tandem reducerentur ad restorationem Ecclesiæ, velut præcipuum Synodalis curæ articulum, ideo Patres opportuna excogitabant media, cautelasque necessarias, ut optatum consequerentur successum, cunctisque, quæ interponi possent, obstaculis provide occurrerent. Postremo innovata fuere decreta in Concilio Constantiensi

Sæcul. XV.
A.C. 1431.

tiensi publicata contra eos, qui Synodum perturbare, vel clandestinis artibus, vel aperta ac manifesta vi illius progressum impedire, aut Concilii membra invadere attentaverint; necnon adversus eos, qui a Synodo recesserint, quin prævie suas discedendi rationes exposuissent. Singulare sapientiæ ac prudentiæ suæ specimen exhibuerunt hujus Synodi Patres per raram sollicitudinem, atque solertiam, quam rebus controversis in Synodo enucleandis impenderunt. Præprimis igitur statuebant, cunctos Episcopos, qui ad Basileense Concilium accederent, in quatuor æquales distribui classes, ita, ut unaquæque classis mixtim complecteretur quosdam Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Parochos, aliosque tam sæculares, quam Regulares Theologiæ ac Decretorum Doctores, de quacunque demum natione aut Provincia essent. Quocirca, ut ejusmodi classes numero pares forent, singulis mensibus quatuor eligebantur Prælati, scilicet, ex qualibet classe unus, qui ceteros ad Synodum recens confluentes justo numero per classes suas distribueret. Præterea statutum, ut singulæ sibi unum Præsidem cum Syndico, Notario, aliisque Officialibus præficerent, ac tribus cujuslibet hebdomadæ diebus, nempe secunda, quarta & sexta feriis ordinatim conventus

ventus agerent, in quibus singulæ clas-
 ses, seu *Deputationes* (ut Synodi Phrafi
 utamur) mutuo inter se, atque etiam seor-
 sim conferant de rebus, quæ controver-
 sæ, ac examini subjiciendæ essent; si cui
 vero foret animus quicquam proponen-
 di, prius Præsidem, atque classis suæ so-
 cium adiret, illumque desuper edoceret,
 eo sine, ut hi socios suos ejus rei certio-
 res redderent. Cum autem una classis
 super proposita quæstione in eandem con-
 venisset sententiam, in more positum e-
 rat, ut quempiam ejusdem classis magis
 idoneum seligerent, qui decisionem in hac
 Deputatione factam ad ceteras tres clas-
 ses deferret, unacum omnibus, quibus
 nitebatur, rationum momentis, ut & illæ
 suum hac de re iudicium ferrent. Si
 vero contingeret, aliquam classem, seu
 Deputationem in duas forte opiniones
 dividi, quamvis una pars majori suffra-
 gantium numero alteri prævaleret, nihi-
 lominus ex qualibet dissidentium parte
 seligeretur unus ceteris doctrinæ fama
 præstantior, ad reliquas tres classes ab-
 legandus, qui non solum horum opinio-
 nes, sed etiam rationes, quibus utrinque
 fulciebantur, illis proponeret. Quod si
 eadem ac unanimis harum classium opi-
 nio esset, quarta vero aliquod majoris
 momenti dubium adhuc haberet, tunc ar-
 ticulus, qui aliquid difficultatis præsefer-

Sæcul. XV.

A.C. 1431.

Sæcul. XV. re videretur, ad tres alias classes denuo
 A. C. 1431. examinandus deferretur; quotiescunque
 autem aliquis privatus exponeret, quod
 ex tempore de re proposita sententiam
 suam dicere haud posset, ei spacium ad
 consulendos libros, veritatemque inda-
 gandam sufficiens concederetur. Deni-
 que quolibet Mense Tres Viri ex singulis
 classibus magis idonei seligerentur, qui
 qualibet hebdomada in diebus, quibus
 vacabatur, ceu classes non congregaban-
 tur, conventus agerent.

Igitur hi duodecim Viri junctis con-
 siliis de iis, quæ a quatuor illis classibus
 discussa erant, conferebant, eo consilio, ut
 Synodi Præsidem hac super re certio-
 rem redderent, qui Congregationem genera-
 lem indiceret, atque Synodica decisio in
 publica Sessione fieret.

Hanc generalem Concilii Congrega-
 tionem omnes quatuor nationes Basileæ,
 quæ urbs est in Helvetia sita, congrega-
 tæ constituebant. Ibi liberum unicui-
 que erat circa articulum antea discussum,
 ac postea definiendum rursus suam pro-
 ponere sententiam. Hoc autem peracto,
 Patres Sessionem publicam in Cathedrali
 Ecclesia celebrabant, atque illius decisio
 debitæ instructa actis Synodalibus inse-
 rebatur. Hæc erat Concilii norma, at-
 que solertia a Patribus Basileensis Syno-
 di in enucleandis articulis non raro con-
 tro-

troverfis adhibita. Procul dubio Synodus hanc agendi rationem adoptavit, ut nationis Italicæ artibus occurreret, quæ longe plures, quam ceteræ Episcopos recenserebat, proin majori suffragiorum numero Ecclesiæ reformationem retardare, vel omnino impedire potuisset. Eadem hæc forma viginti quatuor retro annis observata est in Concilio Constantiensi. Tantam enimvero industriam, tantamque libertatem unquam datam fuisse, nec sæculorum hanc Synodum subsequantium, nec præcedentium monumenta loquuntur.

Nec minori providentia Synodus usa est, ut litibus ex honorum titulis, atque juribus suboriri solitis obviaret, huncque in finem decrevit, ut per quoscunque gradus, dignitates, vel in sedendo prærogativas, quas quisque in hoc Concilio assequeretur, nullum exinde ipsi jus de novo accresceret, nullique præjudicium generaretur. Præterea singulis, qui huic Concilio interessent, fructus suorum beneficiorum percipiendi facultas concedebatur, eorum absentia eos minime impediende. Tandem vero Synodi Officiales nominabantur, quos inter Notarii erant, Lucas de Viso, Cardinali Juliano ab epistolis, & Rudolphus Dioecesis Genevensis, quibus adjungebantur Henricus Nithartus, Decretorum Doctor, & Ludovicus Parisius

Sæcul. XV.
A.C. 1431.

Sæcul. XV. A.C. 1431. Parisius Licentiatus, qui universa Synodi acta postmodum conscribenda inspicerent. Promotores nominabantur Nicolaus Amici Theologiæ Licentiatus, & Henricus Anester Juris Canonici Licentiatus; Henrico autem Statero Trajectensi Decano, & Sandero de Marthausen datum est negotium, ut Synodi Patres in locis, & sedibus debito ordine collocarentur. His ita dispositis, Synodi locum accessit Concilii Præses, Pontificali ornata conspicuus, qui in Cathedra Episcopali prope Altare subsistens, vultum ad Patres convertit; hi autem pariter habitu Pontificio ornati ex utraque chori parte in sua quisque sede assistebant. Denique Principum Legati facie ad Præsidem directæ in medio Ecclesiæ sua occupabant scamna; a tergo eorum sedebant supremi S. Ordinum Præpositi, Doctores, ceterique Clerici. Peractis precibus consuetis, unus sive duo ex Prælati suggestum conscendebant, & lectis decretis sciscitabantur, an omnia & singula approbarent; quibus Concilii Præses, ceterique cujuslibet Deputationis Prælati responderunt: *Placet*, & sic absoluta est Sessio.